

B I U L E T Y N

I N F O R M A C Y J N Y

== NACZELNICTWA ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO ==
Warszawa, Wiejska 17. Tel. 85-618. Red. St. Mościcki

Rok I

6 kwietnia 1946 r.

Nr. 23

HARCERSTWO SPEŁNIŁO SWOJ OBOWIĄZEK.

NACZELNICTWO Zw. Harc. Polskiego otrzymało z Głównego Urzędu Statystycznego list nast. treści podpisany przez Dyrektora Ob. St. Szulca:

"Powszechny sumaryczny spis ludności z dnia 14. lutego r.b. spotkał się w całym kraju z przyjazną atmosferą wśród społeczeństwa, co znalazło swój wyraz zarówno w wyłonieniu przez społeczeństwo niezbędnej liczby komisarzy spisowych, jak i w pozytywnym ustosunkowaniu się do samej akcji spisowej.

Zawdzięczać to należy w wielkiej mierze samorządnie i energicznie podjętej akcji Naczelnictwa Związku Harcerstwa Polskiego.

Główny Urząd Statystyczny, składając Naczelnictwu najgorętsze wyrazy podziękowania za tak wydatne poparcie postulatów zawartych w piśmie Urzędu z dnia 23 stycznia r.b., równocześnie prosi o wyrażenie wobec organizacji terenowych Związku jak i wobec ogółu harcerzy słów wysokiego uznania Głównego Urzędu Statystycznego za współdziałanie w zorganizowaniu powszechnego spisu ludności z dnia 14 lutego r.b."

LUBLIN PRZYGOTOWUJE MŁODYCH LOTNIKÓW.

W Lublinie dobiega końca teoretyczny kurs szybowcowy, zorganizowany przez Wydział Lotniczy Lubelskiej Chorągwi Harcerzy dla 60 harcerzy i uczniów szkół lubelskich.

Po złożeniu egzaminów, młodzi adepci lotnictwa wezmą udział w praktycznym szkoleniu, jakie przeprowadza Departament Lotnictwa Cywilnego Min. Komunikacji w szkołach szybowcowych.

WITAMY DZIECI Z Z.S.B.R.

Dzieci polskie wracające z Z.S.B.R. witane są na dworcu w Warszawie bardzo serdecznie przez całe drużyny harcerek i harcerzy, których zachowanie się znajduje gorąco uznanie u publiczności i wywołuje wielką radość wśród działwy.

ZAŁOŻENIA IDEOWE I WYCHOWAWCZE Z.H.P.

Harcerstwo jest związkiem młodzieży, rozwijającym się zasadniczo na terenie szkoły miejskiej, chociaż teren ten obecnie coraz bardziej rozszerza, wkraczając zdecydowanie na wieś.

Na istotę harcerstwa składają się jego cele ideowe oraz system stale doskonalących się metod.

Z celów na podkreślenie zasługują zwłaszcza ujęte w statucie Z.H.P. jak następuje:

a- wychowanie metodami harcerskimi dzielnych, prawych i zdolnych do poświęceń ludzi w myśl przyrzeczenia i prawa harcerskiego,

b- przygotowanie młodzieży do świadomej, czynnej i ofiarnej służby dla państwa polskiego, opartej na jego umiłowaniu i żołnierskiej gotowości do jego obrony, bezinteresowności i karności obywatelskiej.

W związku ze zmienioną rzeczywistością powojenną, Z.H.P. stawia sobie nadto za cel: wychowanie młodych pokolei polskich w poczuciu i umiłowaniu demokracji jako najdoskonalszej formy życia zbiorowego, umiłowania pracy jako ważnej legitymacji wartości człowieka, umiłowania postępu społecznego i naukowego oraz tolerancji, rozwijanie w nich rozumienia istoty człowieczeństwa oraz kultury ogólnoludzkiej przy szacunku dla własnej narodowej - wreszcie konieczności bliskiego współżycia z narodami słowiańskimi oraz demokracjami zachodnimi.

Związek Harcerstwa Polskiego należąc do międzynarodowego ruchu skautowego posiada instrument do realizacji tego ostatniego celu.

Tak sformułowane cele w pracy wychowawczej harcerstwa zastępowane są jednym określeniem "służby harcerskiej". "Służba" w organizacji wyniesiona jest do godności ideału, zakłada bezwzględną bezinteresowność.

Aspekty tej służby określa tekst prawa i przyrzeczenia harcerskiego, który jest wyznaczony potrzebami wychowawczymi społeczeństwa, do którego harcerstwo wychowuje.

W wychowaniu harcerskim ponadto dużą rolę odgrywa t.zw. "wzór wychowawczy" określony przez wyż. wspomniane prawo i przyrzeczenie harcerskie. On to określa, jakim ma być harcerz, więc: jednostką uspołecznioną, rzetelną i bezwzględnie uczciwą, karną, miłującą pracę i postęp, tolerancyjną, a jednak niesprzeniewierającą się własnym zasadom postępowania, nie dającą się opanować nałogom, a nadewszystko jednostką czynną /niosącą zawsze chętną pomoc innym/.

Na podkreślenie zasługuje żywa w wychowaniu harcerskim tendencja do zmieniania rzeczywistości polskiej na coraz doskonalszą, co wyraża się hasłem tworzenia "nowego człowieka".

OBECNY STAN ORGANIZACYJNY ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO

Do czasu zwołania ZJAZDU WALNEGO Naczelną Władzę i organizację sprawuje w tej chwili TYMCZASOWA NACZELNA RADA HARCERSKA, której skład osobowy ustala Minister Oświaty.

Władze Państwowe sprawują nadzór i kontrolę nad działalnością Związku przez delegatów następujących Ministerstw: Min. Obrony Narodowej, Min. Oświaty i Min. Administracji Publicznej.

Naczelna Rada Harcerska wyłania ze swego grona NACZELNICTWO w składzie: Przewodniczącego Z.H.P., dwóch Wiceprzewodniczących, Naczelniczkę Harcerzy, Naczelniczki Harcerek, Sekretarza Generalnego, Skarbnika, Kierownika Działu Zarządów Okręgów i dwóch członków.

Przewodniczącym Związku jest obecnie harcmistrz poseł Janusz Wierusz-Kowalski.

Działalność swoją przejawia Związek w trzech organizacjach: ORG. HARCERZY, ORG. HARCEREK i ORG. PRZYJACIOŁ HARCERSTWA.

Najmniejszą jednostką organizacyjną jest zastęp, składający się z 7 do 9 chłopców czy dziewcząt w wieku 12-16 lat. Kilka zastępów tworzy drużynę, którą kieruje mianowany drużynowy. Drużyny harcerzy w jednej miejscowości lub powiecie tworzą hufiec harcerzy, oddzielny hufiec tworzą drużyny harcerek. Teren województwa obejmuje jedną chorągiew harcerzy i jedną harcerek.

Istnieją następujące chorągwie: 1. Białostocka, 2. Dolno-Sląska /Jelenia Góra/, 3. Gdańsko-Morska/Sopoty/, 4. Kielecka, 5. Krakowska, 6. Lubelska, 7. Łódzka, 8. Mazowiecka /Warszawa/, 9. Pomorska/Bydgoszcz/, 10. Zachodnio-Pomorska/Koszalin/, 11. Radomska, 12. Rzeszewska, 13. Śląsko-Dąbrowska/Katowice/, 14. Warmińsko-Mazurska/Olsztyn/, 15. Warszawska, 16. Wielkopolska /Poznań/.

Pracami organizacji harcerzy kieruje Główna Kwatera Harcerzy /Warszawa, Wiejska 17/, organizacji harcerek - Główna Kwatera Harcerek /Warszawa, Wiejska 17/.

Drużyny obejmujące dzieci w wieku 8-11 lat noszą nazwę drużyn żuchów.

Stan liczbowy Związku w latach 1920-1938 wykazywał stały wzrost organizacji. I tak:

w r. 1920	- 30.000 młodzieży
1930	- 50.000
1936	- 170.000
1937	- 190.000
1938	- 202.000

W chwili wybuchu wojny Związek liczył około 340.000 członków: 80.000 harcerek, 140.000 harcerzy, 6.000 instruktorów oraz 45.000 członków Kół Przyjaciół w kraju i 70.000 młodzieży, poza granicami Polski. W tej chwili dosięga Związek przedwojennej liczby młodzieży, poza granicami Kraju akcja organizowania starszego społeczeństwa w Kółkach Przyjaciół i młodzieży poza granicami Kraju jest dopiero w stadium początkowym.